

har Lagtinget ønsket, at Anken skulde ske til en særlig Overudskiftningskommission, og det er maaske nok det rigtigste her at følge Lagtingets Ønske. Denne Overudskiftningskommission bestaar af Dommeren som Formand og 4 Medlemmer samt 4 Suppleanter, der for hver Sag udmeldes af Amtmanden blandt de samme 24 Personer, som jeg tidligere har nævnt. Som Hovedregel fastslaas det, at forinden Udskiftningen er helt eller delvis afsluttet, kan Anke ikke finde Sted, men naar Anke er sket, stilles Udskiftningens Afslutning i Bero. I øvrigt gives der en Række Regler om den nærmere Fremgangsmaade under Indankningen.

En Del af de Omkostninger, der paa-løber, maa naturligvis udredes af de Folk, der er interesserede i Udskiftningen. Men ogsaa det offentlige bør bære en Del af Udgifterne, og jeg tror, at Sagen er saa betydningsfuld for en Udvikling af Landbruget paa Færøerne, at Staten bør yde ret betydelige Ofre. Reglerne om Omkostningernes Udredelse findes i Kapitel 10. De Udgifter, der herefter skulde paa hvile Statskassen, er Godtgørelse til Udskiftningsformanden og hans Medhjælper, til Dommeren, Syssel-mændene, Udskiftnings- og Overudskiftningskommissionens Medlemmer med Undtagelse af Halvdelen af Dagpengene paa Aastedet. Endvidere skal Staten betale Udgifterne ved Gennemsyn af Kort og Maalingsarbejder og for Befaring af Aastedet, hvis Gennemsynet leder til Omlodning, og endelig kan der være Tale om, at Staten yder den tidligere omtalte Udflytningshjælp. Hvor store disse Udgifter vil blive, er det jo vanskeligt paa Forhaand at skønne nogenlunde sikkert om, men skønsmæssigt har jeg ment at kunne foreslaa 150 000 Kr., at benytte i Løbet af 5 Aar.

I det sidste Kapitel, Kapitel 11, i 2det Afsnit gives der forskellige Regler, hvoraf jeg blot skal nævne en enkelt, nemlig den, at ingen kan fraskrive sig Retten til at kræve Udskiftning, og at Overenskomster, hvorved der opstilles Hindringer for Udskiftning, erklæres ugyldige.

Lovens 3die Afsnit handler om Udskiftning af Udmærk, hvorom der, som jeg nævnte før, allerede er en gammel Lov. Der gives saaledes i Kapitel 12 en Adgang til mindelig Udskiftning, som allerede nu findes i Lov af 4. Marts 1857. Lagtinget havde foreslaaet, at Bestemmelserne i Forslagets Kapitel 12 ogsaa skulde finde Anvendelse paa en mindelig Udskiftning af Indmarken. Men dette Forslag er ikke nærmere motiveret, og derfor har Ministeriet ikke ment at

kunne tiltræde det, idet Udskiftning af Indmark ofte er en meget vanskelig Sag, der forudsætter Indsigt og Kyndighed, ligesom Erfaringer andetsteds fra — vistnok fra Norge — viser, at intet er skadeligere for Udskiftningens Fremgang end slette og u hensigtsmæssige Udskiftninger.

Kapitel 13 giver Regler om offentlig Udskiftning, der skal vedtages paa Grandestævne. Derefter kan Udskiftningen i visse Tilfælde straks foretages af Sysselmanden, i andre Tilfælde derimod først, efter at Sagen har været forelagt Landvæsenskommissionen. Ogsaa disse Regler svarer i det hele til de nugældende.

Forslagets 4de Afsnit foreslaar Gyldigheden af denne Lov begrænset til 5 Aar, idet man under Hensyn til, at det her drejer sig om Lovgivning paa et helt nyt Omraade, har anset det for rimeligt at revidere Loven efter et vist Aaremaal, saaledes at man kan drage Nytte af de i Mellemtiden indvundne Erfaringer.

Idet jeg for øvrigt skal henvise til Lovforslagets Motiver og Landbokommissionens Betænkning, skal jeg til Slut udtale, at jeg har den Opfattelse, at denne Lov vil være af største Betydning for det færøske Landbrugs Udvikling, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, for hvilket der er stor Interesse paa Færøerne, til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Det andet Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, vedrører ligeledes Færøerne og drejer sig om Landvæsenskommissioner. Dette Lovforslag er ogsaa et Resultat af den før omtalte Landbokommissions Virksomhed, og Lagtinget har i Samlingen 1925 vedtaget Forslaget. Det svarer i det store og hele til den gældende Lov af 1. April 1891, dog er der indført forskellige Ændringer med Hensyn til Medlemmernes Valg, deres Kvalifikationer og Udtagelser til den enkelte Sag. Ifølge Loven af 1891 bestaar Overlandvæsenskommissionen af Sorenskriveren som Formand og 4 af Lagtinget valgte Mænd med Suppleanter, og Landvæsenskommissionen af Sysselmanden og 2 af Lagtinget valgte Mænd. Efter Landbokommissionens Forslag skulde Medlemmerne af saavel Landvæsens- som Overlandvæsenskommissionen for hver Sag udtages ved Lodtrækning blandt et Antal af Lagtinget valgte Landvæsenskommissærer og Overlandvæsenskommissærer. For at man imidlertid kunde være sikker paa, at Byrden for de enkelte Medlemmer fordeles mere ligeligt, og for at der kan tages større Hensyn til de lokale Forhold, foreslaas det her, at Kom-